

Hikmet Öztürk

- şiirler -

Yayın Tarihi:

29.01.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hikmet Öztürk

Sivas ta doğup ailesi ile 1 yaşında İstanbul'a taşındı. İlk, orta, lise ve üniversiteyi İstanbul'da tamamladı. Elektrik mühendisi ve yönetici olarak Netaş ve Vodafone gibi şirketlerde çalışıp 2005 yılında emekli oldu. Hale'n serbest ticaret yapmaktadır

A L T M İ Ő

Aklımda ne gezip gördüklerim
Ne görmeye doyamadıklarım
Kalmış
Yattım yaşım kırk
Kalktım olmuşum altmış

Hikmet Öztürk

Aşk Elde Bir

A Ş K E L D E B İ R

Aşk
Elde bir
Sevgi iki
Ölüm
Serdedir.

Elbet
saçmalamalar
Olur bu işte.

Aşk
Mantığın
Bittiği
Yerdedir

Hikmet Öztürk

B A B A M

Babasini kaybetmis tum BABALARA

O lanet kış,
O melun karabasan
Ortada kalmışlardı
Üç kız bir oğlan
Baba ölünce
Meçhul bir
Mide kanamasından

Daha onüç ünde idi
Ayrıldığında anasından
Anlaşıldı süt kuzusu olduğu
Palu maden ocağında
Kazma sallamasından

Yirmisinde hastahane odacı
Yirmibeşinde zabıt katibi
Sonra beş çocuk
Ve bir zevce
17 hanelik kasabasından

En zor soruydu onun için
Mutluluk, güven, huzur
Aşk nedir, nerde bulunur
Ağlayanı olacak mı
Arkasından

Hikmet Öztürk

Baş Komutan

Yol yoktu, araç yoktu
Silah yoktu
Eđitimli adam yoktu
Cepte para, çantada azık yoktu
Günlük ař ımızdı zulüm

Uzman yoktu, düşman çoktu
Hastalık bol doktor yoktu
Biz ona tapıyorduk gülüm
Ya istiklal ya ölüm

Hikmet Öztürk

Ç Ü R Ü M E

Dalıp bakarken gözlerine
Gözlerin gözlerim oluyor
Çocuk ne olur bakma öyle
Çaresizim, çaresiz.
Vicdan suskun
Kelimeler küskün
Bilmiyorum ne yapacağımı
Ruhum çürüyor.

Ö.Hikmet

Hikmet Öztürk

Çocuk

Dalıp bakarken gözlerine
Gözlerin gözlerim oluyor
Çocuk ne olur bakma öyle
Çaresizim, çaresiz.
Vicdan suskun
Kelimeler küskün
Bilmiyorum ne yapacağımı
Ruhum çürüyor.

Gece soğuk
Saçak altında köpekler
Zemheri inmiş dağdan
Ayağı çıplak çocuk arıyor
Rüzgar bıçak gibi keskin
Teyzeler, amcalar
Gerçekten farkındamısınız
Çocuklar donuyor

Kimine elini uzatsan dokunursun
İşte orada
Kimi dağların kimi denizlerin ardında
Kimse bilmez, kimse sormaz
Hangi yavrucak zorda
Vicdanım kanıyor

Ö.Hikmet
Aralık 2019 Beykoz

Hikmet Öztürk

D Ü Z E N

Bilirmisiniz ki
Tüm saatler
Ölüme kurulmuştur
Günler, haftalar, aylar, yıllar
Hepsi ama hepsi
Ömrümüzü
Saymak için uydurulmuştur

Bilirmisiniz ki
Kimse biriktiremez sevincini
Hüznünü devredip
Erteleyemez acısını
Tüm dualarımız
Lanetlerimiz
Küfürlerimiz
Çaresizliğimizden
Hasil olmuştur.

Velhasıl gülüm
Yaşayıp gidin işte
Ciddiye almayın tanrıyı
Boşverin anlamayı
Acımasız bu düzen
Ne için kurulmuştur

Hikmet Öztürk

Denize Bir Ay Düřtü

Kozmik bir ses duydum,
Çooook uzaklardan.
Sanırım denize bir ay düştü
Bir ışık hüzmesi kapladı,
Dibini denizin.
Adeta akvaryum oldu deniz.
Düşen ay
Bizimki mi bilemedim.

Balıklar bir hoş oldu,
Martılar sarhoş.
Deniz analarıyla,
Deniz babaları,
Mehtaba çıktılar ilk kez.
Bir merhaba diyecektim,
Tutuldu nutkum,
Selamımı veremedim.

Ay gökte değil,
Gözleri tavuk karası kuşlar,
Titrerken yuvalarında,
Yarasalar lay lay lom,
Sus pus Ağustos böcekleri.
Yolunu kaybetti leylekler,
Bilemiyorlar nereye gideceklerini,
Bize davet edemedim.

Güneş saklanmış bekliyor,
Dağların ardında sırasını.
Ağaçlar bekliyor mahzun,
Şafak söktü sökecek,
Eli kulağında müezzinin,
Uyandıracak şimdi sabahı,
Kes sesini diyemedim.

Hikmet Öztürk

Elim Mecbur

Yaşlandıkça tanıyorum organlarımı
Şaşıyorum, ne çok organım varmış
Oysa, tek parça gibi görürdüm kendimi eskiden
Bir makinaydı vücudum
İşlerdi sorunsuz, tıklar, tıklar.
Yattımmı uyur kalktımmı zıpır

Şimdi bir bir sayıyorum hepsini
Görevlerini biliyorum
Kaprislerini
Zaaflarını
Sevdiklerini
Ve
Nefret ettiklerini

Neler neler yapıyorum bilseniz
Nazını kırmak
Memnun edebilmek için
Tek tek her birini
Ki her biri ayrı telden çalar
Herbiri ayrı türkü okur
Beynim azade değil artık
Kalbime mecbur

Elbet kolay olmuyor
Benim sevdiklerim farklı
Onların farklı
Uymak sa arzularına
İyiki ben değilim
Elim mecbur

Hikmet Öztürk

Hu-man

Sanki aslanın ağızından kapmış
Sanki alacaklar elinden
Kahpe dünya güvenilmez
Duvara vermiş sırtını

Ne geçenler umrunda
Ne bakanlar uzaktan
Zevkinde değil işin
Doyurmakta karnını

Ah bir sandalye olsaydı
Biraz da peynir yanında
Bir bardak çay sıcacık
Sorma gitsin keyfini

Hikmet Öztürk

İ L K D E R S

Çocukluk anılarımın
Mahcup esnafı
Gönlü zengin, vicdan onda
Ali Bakkal amca
Okmeydanı örnektepenin
Unutulmaz karakteri

Neleri özlemişiz meğer
Bugün olmayan neleri
Bir düğmeyle yanan lamba yerine
Şişede gaz yağı aldığımız
Kandil feneri

Pastahane bilmediğimiz günlerdi
Tatmamıştık daha çikolatayı
Damağımızdaki en güzel tat
Yirmibeş kuruşa
25 hayat şekeri

Acemi hırsızlığımın
İlk ahlak öğretmeni
Kendin say al
Cam kavanozdan
Yalnız iyi say
Bir kuruştur dedi
Herbirinin ederi

İlk kez şeytana uydum
Yirmialtı koydum kağıt külaha
Koyup yirmibeş kuruşu
Üzerine kasanın
Hayret sayacağı tuttu
Ayırdı bir kenara
O fazlalık şekeri

Gülerek baktı
Sonra kızarmış yüzüme
Matematiğin çok zayıfmış
İyi çalış dedi dersine
Koyarken külaha tüm şekerleri

Kazıdım bu ahlak dersini
O küçücük beynime
Bir hayali muska gibi
Astım boynuma
Ne zaman ikilemde kalsam
Ne zaman havuç göstereceler
O günden beri
Göz önümde canlanır
Ali bakkal amca
Ve bir elinde

O bir kuruşluk hayat şekeri

H.Ö Beykoz
Temmuz 2018

Hikmet Öztürk

İlk Göz Ağrısı

Anlayamıyorum,
Neden unutulmaz,
ilk göz agrisi.

Neden kimse hatırlamaz,
Ne zaman yasanmıştır,
ilk bas agrisi,
ilk karın agrisi,
ilk Dis agrisi.

Bak gülüm
Son göz agrim dün du,
Belki yarın da olacak.
Basım, karnım, disim,
Belim de ağrıyacak.
Varsın ağrısın, huylarıdır.
Yeterki,
Yasamayayım hiç,
Kalp agrisi,
Vicdan sızısı

Hikmet Öztürk

K A R A N L I K

K A R A N L I K

Akşamın çöküşü gibi geliyor karanlık
Sus pus oluyor hisirtıları ağaçların
Kuşlar dallarda daha sessiz
Sanki ağustos böceğinin ayı geçmiş
Aşkı unutmuş kumrular
Balıklar hep sazın mevsim hep hazan
Tuhaf yaratıklar curcunasında
Bu şabalak kim, kim bu oğlan

Bir elinde bayrak
Ağzında din iman
Bir kabus gibi asırlar öncesinden
Geliyorlar dalga dalga, akın akın
Ki ihanetimizin sonucudur
O kutsal emanete
Her melanet müstehakımızdır artık
Her bela, her felaket yaşanan
Artık ne kız o bizim kız
Ne oğlan o eski bizim oğlan

H.Ö Beykoz
Eylül 2018

Hikmet Öztürk

OLMALI

Bir inancin olmalı,
Tanrıdan hayli uzak
Bir umudun, bir talebin, bir davan
Ölümüne savunacak

Bir sevgilin olmalı,
Seni karşılıksız sevecek
Yerli yersiz, zamanlı zamansız
Sana gönülden sarılacak

Bir dostun olmalı
Sen aramasan da arayacak
Sana haksizlik mi yapıldı
Senden önce davranacak

Bir limanın olmalı, sakin, sessiz
Fırtınalar koparken yüreğinde
Varlığıyla huzur duyduğun
Bildiğin güvendiğin bir yer
Kaçışlarında sığınacak

Ve bir dilin olmalı, derya gibi engin
Bir umman gibi kapsayıcı
Kelimeler, şiirler, kufurler olmalı icinde
Hainin, isbirlikcinin, kan emicinin
Anasına, avradına saydıracak

Hikmet Öztürk

Ol Hikayem

O kadar az şey aradım
O kadar çok yer bulamadım
Ki hayatta
Kayıp hikayesidir tüm rüyalarım

Başlangıçta hayallerim vardı
Yapmak istediklerim.
Ben koştukça onlara doğru
Mesafeler büyüdü,
Kayboldu umutlarım

Köşelerim vardı, keskin, sivri
Zehir zemberek sözlerim
Zaman en acımasız düşmanımız
Pamuk gibi yumuşadı artık
Yüreğim, kollarım, bacaklarım

Farkında olmadan yaşadım hayatı
Bilmezdim ki carpe-diem'i
Soluk arasında kahkaha atabildim sadece
Her daim üstün geldi
Anlaşılmaz korkularım

Hikmet Öztürk

On Binlik

ON BİN'LİK

Çocukluk anılarımın
Mahcup esnafı
Gönlü zengin, vicdan onda
Ali Bakkal amca
Okmeydanı örnektepenin
Unutulmaz karakteri

Neleri özlemişiz meğer
Bugün olmayan neleri
Bir düğmeyle yanan lamba yerine
Şişede gaz yağı aldığımız
Kandil feneri

Pastahane bilmediğimiz günlerdi
Tatmamıştık daha çikolatayı
Damağımızdaki en güzel tat
Yirmibeş kuruşa
25 hayat şekeri

Acemi hırsızlığımın
İlk ahlak öğretmeni
Kendin say al
Cam kavanozdan
Yalnız iyi say
Bir kuruştur dedi
Herbirinin ederi

İlk kez şeytana uydum
Yirmialtı koydum kağıt külaha
Koyup yirmibeş kuruşu
Üzerine kasanın
Hayret sayacağı tuttu
Ayırdı bir kenara
O fazlalık şekeri

Gülerek baktı
Sonra kızarmış yüzüme
Matematiğin çok zayıfmış
İyi çalış dedi dersine
Koyarken külaha tüm şekerleri

Kazıdım bu ahlak dersini
O küçücük beynime
Bir hayali muska gibi
Astım boynuma
Ne zaman ikilemde kalsam
Ne zaman havuç gösterecekler
O günden beri
Göz önümde canlanır
Ali bakkal amca

Ve bir elinde
O bir kuruşluk hayat şekeri

Ne hal bilir
Ne insan sarrafıydı
Ali bakkal amca
Kuruşla değer biçerdi
Kızdıklarına
Biçmezdi değer sevdiklerine
Onlar ki işçi, onlar ki küçük memur
Veresiye defterinin
Müdavimleri

Bir kızı doğmuştu o gün
Sevinçliydi
Hayalleri de varmış bilmiyordum
Araba çok uzaktı hepimize
Bilmezdik havuzlu villayla
Yelkenli tekneyi
Belki market açmaktı
Bir zengin semtinde istanbulun
Sermaye lazmdı on bin lira kadar
Oysa yoktu ki kızından başka
Ne bir sermayesi ne birikimi

Çok sevdiği de belliydi kızını
Çok değer verdiği de
Adını bilmiyordum
Hatırladığım şey
Kızından her bahsettiğinde
Söylediği şey di sadece
On bin'lik
İki elinin parmaklarıyla
Gururla gösterdiği

H.Ö Beykoz
Temmuz 2018

Hikmet Öztürk

Ö M Ü R

Doğarsın bir gün
Doğadandır.
Fırtınalı bir kış,
Güneşli bir bahar
Farketmez.
Ne doğa bilir seni
Ne sen doğayı
Ama yine de
Tarihe not düşülür.
Doğum günündür.

Çalışır çabalarsın
Şevinir üzülür,
Aldatılır
Sömürülürsün,
Herşey kabulündür
Yeterki geciksin
Ayrılık vakti.
Ölümündür.

H.Ö.
Bodrum Akyarlar

Hikmet Öztürk

PATLAMA

Olmuyor kardeşim,
Olmuyor bacım.
Doluya koysam almıyor,
Boşa koysam dolmuyor,
Tutamıyorum kendimi,
Gem vuramıyorum duygularıma,
Engelleyemiyorum gelen fikirlerimi.
Dayanamıyorum, hainin itine köpeğine,
Sakınamıyorum düşüncelerimi.

Kimseye kötü söz söylemek istemiyorum,
Korkumdan değil vallahi.
Ama birader emniyet sübobum yok ki benim
Patlıyorum sonunda.
Akıl duruyor, mantık küsüyor,
Nerde inceyse orda kopsun diyorum,
Şalıyorum kendimi,
Özgür bırakıyorum isyankar küfürlerimi.

Hikmet Öztürk

RAHMETLİ

Sustu
Ebleh sandılar
Konuştu
Geveze dediler

Bazen sevdi, sevilmedi
Bazen sevildi o sevmedi
Yalnız yaşadı tüm hayatını
Arkasından
Nonoş mu ne bu dediler

Tok tu,
Mahkum ettiler açlığa.
Öldü,
Yolcu ettiler ölümsüzlüğe.
Hakkını aradı hep
Bu kepaze dünyada
Dayanamayınca yorgun yüreği
Hakka yürüdü dediler

(Mum ışığında tüketti rahmetli ömrünü-ışıklar içinde yatsın.)

Hikmet Öztürk

R I Z A

Rıza utanç içinde
Yerin dibine girmek istiyor Rıza
Çocuk gelinleri düşünüyor
Tecavüz edilen çocukları
Boncuk gözleri ve ak duvaklarıyla
Çocuklukları alınan ellerinden
Ailelerinin Rıza sııyla
Rıza utanc içinde
Yerin dibine girmek istiyor Rıza

Hikmet Öztürk

S A D E L E Ő M E

BasitleŐmek istiyorum
Su gibi arı
Hava gibi hafif
Bulut gibi uęarı olmak
Bir serseri gibi
Sürtmek istiyorum
Őehrin sokaklarında

SadeleŐmek istiyorum
Altımı da üstümü de
Bölerek aynı sayıyla
Sonuna kadar gitmek
Anasını satmak istiyorum
Dünyanın
Karıyla, zararıyla

İsyan etmek geliyor içimden
Asaletine insanların
Çok gıcığıma gidiyor asal sayı,
Kare gıcığıma gidiyor mesela
Yamuk yapmak istiyorum
Hocasına, patronuna, paŐasına

Bir hiç olmak istiyorum
Megalomanlara inat.
KuŐ sütü eksik sofralarda,
meze olacağıma,
Sade suya tirit bir çorba,
Olmak istiyorum,
Bir yoksulun kaynayan ocağında.

Hikmet Öztürk

S A K L A S A M A N I

Umudum yok
Beklentim hiç yok
Ama olsun atıyorum torbaya
Eprimiş hüznümü,
Yıpranmış Sevinç'lerimi
Kendime bile sormadığım
Aykırı sorularımı
Aşk, ihanet, sevgi, kin, hasret
Doldu torbam.

Olur ya bir gün
Lazım olur.
Gün olur devran döner
Akıl egemen olur
Hatırlanır vicdan
Para pul unutulur
Hatırlanır insan

Dökerim önüne insanların
Küf kokan fikirlerimi
Kırılıp dökülmüş umudumu
Ayrık otu kabilinden
İsyanlarımı
Boşaltırım orta yere o zaman

Belki bir antikacı çıkar
Beğenir kim bilir
Hor kullanılmış bir beyin
İtilip kakılmış bir beden
Kırık bir kalp
Ama insan,
Ama insan

H.Ö Beykoz
Ağustos 2018

Hikmet Öztürk

S I K I L D I K

Biz bir ulu ağaç idik
Yabancılaştık köklerimize
Dayanamadık haine, ite, köpeğe
İnandık, kandırıldık, satıldık
Sapı bizdendi baltanın
Şafak vakti yıkıldık

Biz bir mazlum inancın
Yurttaşlarıydık saf ve temiz
Çok geldik, fazla geldik,
İtildik, sövüldük, dövüldük
Yetmedi meydanlarda yakıldık

Hepimiz yay gibiydik
Aşıttık ülkemize
Vurgunduk halkımıza
Gece kör karanlıktı
Kızılderede Vurulduk

Öyle çoktular ki
Havada çekirge yerde karıncaydılar
Öyle hızla çoğalıyorlardı ki
Azınlık olduk
Yenildik

Bitsin bu aşağılık düzen
Bu nefret, bu kin,
Yalancılar gitsin
İhanet bitsin
Gerçekten S I K I L D I K

Hikmet Öztürk

Son Bahar

Aklımda ne gezip gördüklerim
Ne görmeye doyamadıklarım
Kalmış
Yattım yaşım kırk
Kalktım olmuşum altmış

Farkına varamadık heyhat
Zamanın ipi kopmuş
Düşüyoruz serbest düşüş hızında
Yıllar ayları kovmuş
Beyaz atlar kişniyor kapımızda

Ah ne hayallerimiz kaldı
Ne arzularımız, heyecanlarımız
Katarak inince gözlerimize
Daralınca soluğumuz
Yaşlandığımızı anca fark ettik
Ömrümüzü tükettiğimizi yeni anladık.

Ö.Hikmet
Mart 2019

Hikmet Öztürk

ŞEHİRDE . AKŞAM

ŞEHİRDE AKŞAM

Gün'ün rengi soldu
Silikleşti gölgeler
Sanki ateş böcekleri
Sokaklarda lambalar

Bebeği çalınmış gözler
Gibi bakıyor evler
Buğulu camlar ardında
Biriken huzur değil
Yürek kabarması
Kızgınlık,
Öfke ve endişeler.

Geçmiş zaman anıları
Yapışmış sokaklara
Küskün güzel insanlar
Binip beyaz atlara
Meçhule gitmekteler

Hiç bir sokak aynı değil artık.
Çocukları, yaşlıları, sokak satıcıları
Ne gidenler önce ne sonra gelenler
Umutsuz insanlar sokağının
Ne güvercinleri mutlu
Ne barış bekleyenler

Hikmet Öztürk

T A M A M

Bir lke dşnnki
Her Őeyi yarım kalmış
Her Şey na-tamam
İhanet edemeyiz
Bırakıp gidemeyiz
Satsam sa-tamam
Atsam a-tamam

Zaman dondu Şimdi
Rüzgar döndü
Bıçak kınından ıktı
KurŐun namludan
Artık her söz söylenmiŐ
Her Şey yaŐanmıŐtır
Vakit T A M A M

H.Ö
Mayıs 2018

Hikmet ztrk

T O S U N

Tosun binlerce insanı dolandırıp tyd.

O bir zamanlar o kadar saf ve temiz o kadar mahcup bir delikanlıydı ki aşkını, kızgınlığını, küfrünü sokakta bile söyleyemez tuvalet duvarlarına yazardı.

Şiirler, espriler, zeki küfürler.

Bir gün İngiltere'ye gitmişim Londra'da bir tuvalette de gördüm yazısını.
TOSUN BURADA DA HİZMETİNİZDEDİR.

Zaman geçti, devir değişt, elbette Tosun da değişt

şimdi tosun artık iş adamı oldu. Uruguay a uçtu. Artık Uruguay halkına hizmet verecek.

Bunu yazan tosun
Paralarını kaptıran embesillere kosun.

Hikmet Öztürk

Toprak Dedeye Ađıt

Ol dedi Tanrı
Toprağımda koş
Suyumda oyna
Büyü dedi
Gökyüzümün altında
İnsancıklar yarışır

Çalış dedi tanrı
Tohumlarımı yücelt
Ağacımı büyüt
Çoğalt dedi
Hasadımı, rızkımı
İnsancıklar bölüşür

Gel dedi Tanrı
Öl dedi
Gözün açık kalmasın
Suyum yoldaşın
Gökyüzüm örtün olsun
Herkes gibi bir çukurun var ama
Başucuna
Koca Çınar yakışır.

Hikmet Öztürk

V A T A N

Ah,
Seni ne yapayım bilmemki biçarem.
Bazen,
Ağlatanımsın
Kuytularda sessiz.
Bazen ,
Tarihine yakışmayan,
Çirkinliklerinle,
Çıldırtañımsın.

Bazen,
O muhteşem zekanla,
Kahkahalarla güldürenim.
Bazen,
Oluk oluk zehirleyenim.

Bazen,
Dađlarında maral gezen,
Türkülerim.
Bazen,
Nehavent longam.

Nerede olsam,
Nereye göçsem,
Vatanım,
Toprađım,
Milletim.

Hikmet Öztürk

V E D A

Bırakıp gideceğim bu şehri bir gün
Neyi varsa bende unutacağım
Modanın çınarları, Salınır vapurları
Sokak kedileri bilir sadece
Sırnaşmak nedir
Nasıl arkadaş bulunur
Kadıköy'den Karaköy'e
Yedi buçuk vapuru nasıl doludur

Cıvıl cıvıl kolejliler
Kimse bilmez neden
Her zaman alt kattadır.
Bir garip zanaat okulu öğrencisi
Onlara imrenmekte
Çaktırmadan onlara bakmaktadır
İşportacıların efendisi
'Burhan Pazarlama'
Köşe kapmaca oynamakta
Bir cüzdan alırsan eğer
Şu gördüğünüz kalem
Şu cetvel, silgi, defter
Hediyesi olmaktadır.

İstanbul henüz hoyrat değil
İnsanlar hoş, şehir hoş
Gönüller geniş, caddeler boş
Zaman isteksizce akmaktadır.
Üç film birden sinemalar
Kesintisiz 'Parçala Behçet' oynatmakta
Sokak gösterileri, coşturmakta
Marşlar sarhoş etmektedir
Ne masumduk oysa biz
Ne saf ne kanaatkardık
Aldandık, kandırıldık
Yetmedi hapsedildik
Bir nesil böyle heder

Bırakıp gideceğim seni İstanbul
İstemiyorum izim kalmasın
Ne kimse sorsun beni
Ne kimse aramasın
Kahrolayım dönersem
Kahretsin ararsam seni
Gök Tengri çarpsın beni
Tövbe özlersem eğer

Ö. Hikmet
Beykoz, Şubat 2019

Hikmet Öztürk

Y O B A Z

Y O B A Z

Bak yobaz kardeşim
Tanrı ne hapishane müdürüdür
Ne tımarhane
Ne kerhane işletir
Ne ticarethane
Tanrı bilanço düzenlemez
Tutmaz hesabı cariye

Herkes kendi ateşini yakar dünyada
Herkesin cehennemi kendine
Yoksa içinde bir kötülük
Cennet olsa ne olmasa ne

Allah rızası için dersin ya hep
Rıza nedir bilmeden
Günah dersin ya
Aşka, sevdaya, sevgiye
Hep rüşvet istersin ya
Olmak için iyi insan
Ağzına mıçsın senin
Ceviz gözlü cariye

H.Ö Nisan 2018
Beykoz

Hikmet Öztürk

Y Ü R E K

Birkaç damar, birkaç kapak
Gerisi adale
Yoksa içinde sevgi
Yoksa vicdan
Yoksa cesaret
Yürek denmez ona
Kalp denir,
Gerisi bahane

Hikmet Öztürk
Nisan 2018
Beykoz

Hikmet Öztürk

Yaz'a Veda

YAZ'A VEDA

Bir yaz daha veda ediyor
Özleyeceğiz kırlangıç kuşlarını
Leylekler toplanmaya başladı
Bilmiyorum kaçınıcı grup bu
Tur atarak havada
Bekliyorlar arkadaşlarını

Leylekler konmayacak artık bacalara
Küsmüşler gibi, evlere sokaklara
Uzaklara uçuyorlar bizden
Çocuk bırakmayacaklar artık kapılara

Ömür dediğin nedir ki
Kaç kez görürsün leylekleri havada
Çember çember, dalga dalga
Kaç kez uçarak geçip üzerinden
Konar çatısına tek katlı bir evin
Kaç kez yolcu edersin
Evinin üzerinde doğup büyümüş leyleği
Uzaklara
Kaç kez selam gönderebilirsin onunla
Turnalara

Turnalar uçun
Yayladan geçin
Yarimi seçin
Turnalar
Turnalar
Ah
Turnalar.

<https://youtu.be/Cx-DmUYvj-g>

Ö. Hikmet
Eylül 2018
Kadırga koyu
Çanakkale

Hikmet Öztürk